

KONINKRIJK.

LES 02

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] GENESIS 32, 37, 39 en 45
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Genesis 32, 37, 39 en 45). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [HET KONINKRIJK VAN GOD] (2) LUKAS 18:16-17
----------	---

Repeteer twee aan twee.

(2) Verwelkom kinderen in het Koninkrijk. Lukas 18:16-17. Laat de kleine kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het koninkrijk van God. Voorwaar zeg Ik u: Wie het koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal daarin beslist niet binnengaan.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 1:1-17
----------	--

Het doel van samen als kleine groep Bijbelstudie doen is om samen te groeien in je relatie met Christus en met elkaar. Het is om elkaar te helpen kennis en begrip van de Bijbel te verwerven en de waarheden van de Bijbel toe te passen. Daarom is het belangrijk dat de groepsleden elkaar aansporen om deel te nemen aan de Bijbelstudie en bespreking daarvan. De bijdrage van elk groepslid is belangrijk. Niemand moet zich ongemakkelijk voelen als wat hij zegt niet helemaal (theologisch) correct is. De groepsleider moedigt de groepsleden aan samen de waarheden in de Bijbel te ontdekken en te bespreken. Elk groepslid moet ervaren dat de anderen luisteren als hij aan het woord is, dat zij hem serieus nemen en helemaal accepteren. De groepsleden wedijveren niet met elkaar wie de meeste Bijbel kennis heeft, maar hebben elkaar lief door elkaar aan te sporen vrijmoedig deel te nemen en te groeien.

Het voorbeeld van de vijf stappen methode van Bijbelstudie over Romeinen 1:1-17 is ontworpen om de groepsleider te helpen zich goed voor te bereiden voor de Bijbelstudie met zijn groep. Ook geeft het antwoorden op een aantal moeilijker vragen uit dat Bijbelgedeelte. Toch is het waarschijnlijk dat je groep andere waarheden zal ontdekken en andere vragen zal stellen als die hier beneden genoemd worden.

Maak gebruik van de vijf stappen methode en doe samen Bijbelstudie uit Romeinen 1:1-17.

Introductie De brief aan de Romeinen is door de apostel Paulus in 57 n.C. vanuit Korinte aan de christenen in Rome geschreven. Romeinen 1:1-7 bevat de roeping en taak van de schrijver, de apostel Paulus. En Romeinen 1:8-17 bevat de inleiding van het thema van de brief aan de Romeinen. Romeinen 1:16 zegt, "Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid (redding, verlossing) voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek." De brief aan de Romeinen leert Gods kracht mensen te rechtvaardigen en te heiligen. Het evangelie is Gods boodschap over hoe mensen behouden (gered) en veranderd tot nieuwe mensen kunnen worden!

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 1:1-17 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.	

Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.

1:1-7

Ontdekking 1. Hoe de apostel Paulus zichzelf introduceert.

De brief aan de Romeinen was niet een uitvinding van een mens, maar een geïnspireerde openbaring over de betekenis van het evangelie aan een heel bijzonder mens, de apostel Paulus. Hij introduceert zichzelf als “een dienstknecht van Jezus Christus”, geroepen en aangewezen om een apostel van Jezus Christus te zijn en afgezonderd om het Evangelie (goed nieuws) van God te verkondigen. De boodschap van het evangelie is boven alles niet wat mensen moeten doen, maar wat God in en door Jezus Christus heeft gedaan om mensen te behouden (te redden, verlossen, rechtvaardigen) (Romeinen 1:1). Deze boodschap aangaande het evangelie in het Nieuwe Testament werd al in het Oude Testament beloofd en uitgebeeld. Wat Christus aan Paulus heeft geopenbaard aangaande het evangelie was in volkomen harmonie met wat de profeten in het Oude Testament leerden. (Romeinen 1:2; Handelingen 24:14; 26:22). Het onderwerp van het evangelie is Jezus Christus, Zijn dood en opstanding. Zijn opstanding manifesteert Zijn huidige staat van verhoging in de hemel (Romeinen 1:3-4). Van deze goddelijke Persoon ontving de apostel Paulus zijn opdracht apostel te zijn. Het doel van zijn opdracht was om mensen tot geloofsgehoorzaamheid aan Jezus Christus te brengen. Zijn werkterrein was niet alleen maar zijn eigen land, maar vooral de heidense landen (1:5). Hij wenst zijn toeoorders genade en vrede toe (Romeinen 1:7).

1:8-17

Ontdekking 2. Hoe de apostel Paulus het thema van zijn brief aan de Romeinen introduceert.

Het onderwerp van de brief aan de Romeinen is “verlossing door geloof voor zowel Joden als niet-Joden (heidenen)”. Hij introduceert dit grootste onderwerp in de prediking (verkondiging) op een respectvolle wijze. Hij geeft uitdrukking aan zijn respect en affectie voor de christenen die in Rome wonen. Hij dankt God voor hun geloof en dat hun geloof overal in de hele wereld invloed heeft (1:8). Hij zegt dat hij veel belangstelling voor hen heeft en ook voor hen bidt (Romeinen 1:9). Hij verlangt ernaar hen te bezoeken (Romeinen 1:10) zodat hij hen kan versterken (Romeinen 1:11), dat zij elkaar kunnen bemoedigen (Romeinen 1:12) en zodat hij een oogst onder hen kan hebben (Romeinen 1:13). Paulus zegt dat hij “in de schuld staat bij het Joodse volk en de niet-Joodse (heidense) volken om het evangelie aan hen te verkondigen. Daarom is hij bereid om het evangelie ook in Rome te verkondigen (Romeinen 1:14-15). Zijn verlangen om het evangelie te verkondigen komt voort uit zijn goede inzicht in het evangelie. Hij beseft dat de Joden het evangelie niet begrepen hebben en dat de niet-Joden het nog niet gehoord hebben. Het evangelie is niet alleen maar een boodschap, maar een krachtig middel waardoor God mensen zonder onderscheid van ras of cultuur door hun geloof behoudt (redt, verlost, rechtvaardigt) (Romeinen 1:16). Het evangelie is een kracht en heel effectief, omdat het de ware (juiste) methode leert waardoor mensen verlost (gerechtvaardigd) kunnen worden. De enige weg tot verlossing (rechtvaardiging) is geloof (in de Heere Jezus Christus) (Romeinen 1:17).

Zo introduceert Paulus de twee grote thema's in de brief aan de Romeinen: de methode van verlossing (rechtvaardiging) en de mensen aan wie deze verlossing (rechtvaardiging) aangeboden wordt. Verlossing is door geloof alleen en verlossing moet aangeboden worden aan alle mensen in de wereld, zowel Joden als niet-Joden.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 1:1-17 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

1:3-4

Vraag 1. Wat is de betekenis van de opstanding van Jezus Christus?

Aantekeningen. Paulus zegt, “Het Evangelie van God is ... aangaande Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David. En Die wat de Geest van heiliging betreft, verklaard werd de Zoon van God met kracht te zijn door Zijn opstanding uit de dood.” De dood van Jezus Christus zou geen betekenis hebben zonder zijn opstanding uit de dood.

(1) De opstanding van Jezus Christus bewijst

dat God het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus heeft aanvaard.

Geen ander profeet in de wereldgeschiedenis heeft er aanspraak op gemaakt dat hij een profeet was die uit de dood was opgestaan (zie Markus 8:31)! Alle andere profeten in de wereldgeschiedenis (ook de profeten van de andere

godsdiensten in de wereld) liggen nog steeds in hun graf! Jezus Christus is het Enige menselijke wezen dat ooit uit de dood is opgestaan en vandaag leeft! Dit feit bewijst dat Jezus Christus de Grootste Profeet aller tijden is en dat Hij veel meer dan een profeet is! Zijn opstanding uit de dood bewijst dat God Zijn plaatsvervangende dood (voor ons in onze plaats) tot verlossing heeft geaccepteerd.

(2) De opstanding van Jezus Christus openbaart de huidige staat van verhoging van Jezus Christus.

Jezus Christus maakte er aanspraak op dat Hij de Verlosser van de wereld en de Heer van het universum is. Zijn opstanding uit de dood is het beslissende bewijs voor de geldigheid van al Zijn aanspraken. En het is de krachtigste demonstratie van de waarheid van al Zijn onderricht.

Romeinen 1:3-4 zegt dat Jezus Christus door Zijn opstanding uit de dood “aangewezen (besloten, verordend, verklaard) werd de Zoon van God met kracht te zijn”. De tegenstelling tussen vers 3 en vers 4 is niet tussen de menselijke en de goddelijke naturen van Jezus Christus, maar tussen twee elementen binnen de menselijke natuur van Jezus Christus. Vers 3 zegt wat Jezus Christus vóór Zijn opstanding *was* en vers 4 zegt wat Hij ná Zijn opstanding uit de dood *werd*. De tegenstelling is tussen Zijn menselijke staat van vernedering en zijn menselijke staat van verhoging! Jezus Christus was in alle eeuwigheid “de Zoon van God”, dat wil zeggen, Hij was altijd in het bezit van *de goddelijke natuur* (de goddelijke staat). Maar vóór zijn opstanding werd Zijn menselijke natuur beschreven als “vlees”, dat wil zeggen, “zwak” als gevolg van de zonde en de dood. *Zijn menselijke natuur* was zwak omdat Hij de zonden van de wereld op Zich nam en omdat Hij in Zijn menselijke natuur nog moest sterven. Maar in Zijn dood heeft Hij de zwakke menselijke natuur afgelegd en heeft Zijn menselijke natuur elk verband met de zonde en de dood verbroken. Bij de opstanding van Zijn menselijke natuur (Zijn lichaam), werd Zijn lichaam veranderd (getransformeerd) en wordt het beschreven als “Geest van heiliging” (vers 4) of als “een levendmakende Geest” in 1 Korintiërs 15:45. Zijn opgewekte menselijke natuur is krachtig en zo volledig begiftigd met de Heilige Geest en onder volmaakte invloed van de Heilige Geest dat Hij met de Heilige Geest geïdentificeerd wordt en “de Heere Die de Geest is” of “de Geest van de Heere” in 2 Korintiërs 3:17-18 genoemd wordt (zie Romeinen 8:9-10). De opstanding van Jezus Christus heeft Hem gesteld in “de positie van heerschappij die volledig door de Heilige Geest bepaald wordt”!

1:5

Vraag 2. Wat is de betekenis van de uitdrukking: “apostelschap tot gehoorzaamheid aan het geloof onder de heidenen”?

Aantekeningen. De oorspronkelijke tekst zegt dat Paulus genade en apostelschap ontvangen heeft om de niet-Joodse (heidense) volken tot gehoorzaamheid van het geloof te brengen. Hoe horen we de woorden “gehoorzaamheid van het geloof” te verstaan? Hoewel het mogelijk is deze woorden uit te leggen als een objectief Genitief met de betekenis “gehoorzaamheid aan het (christelijke) geloof”, is het beter deze woorden uit te leggen als een subjectieve Genitief met de betekenis: “gehoorzaamheid die bestaat uit (persoonlijk) geloven”. Ware christelijke gehoorzaamheid wordt gekenmerkt door te geloven in Jezus Christus (Johannes 6:28-29) en waar christelijk geloof wordt gekenmerkt door gehoorzaamheid aan Jezus Christus (Johannes 14:21,23). De implicaties zijn enorm: het geloof dat Paulus verkondigde was niet slechts een eenmalige daad bestaande uit Jezus Christus als Verlosser aan te nemen. Het soort geloof dat Paulus bedoelde te bevorderen was een levenslange toewijding om Jezus Christus te vertrouwen en te gehoorzamen als Verlosser en als Heer. Door het evangelie te verkondigen, riep de apostel Paulus mensen tot een leven van complete toewijding aan Jezus Christus en aan wat Hij leerde.

1:6-7

Vraag 3. Wat is de betekenis van de woorden: “geroepen van Jezus Christus”, “geroepen heiligen”?

Aantekeningen. Het woord “roepen” kan twee verschillende betekenissen hebben

(1) De uitwendige roeping.

Johannes de Doper zei dat hij “de stem van *een die roept* in de woestijn” was. Johannes bedoelde dat hij door zijn verkondiging, het volk van Israël riep om zich voor te bereiden op de komst van de Messias, Jezus Christus (Johannes 1:23). In deze betekenis verwijst het woord “roeping” naar *de uitwendige roeping* van God. Door de verkondiging van het evangelie nodigt hij mensen uit in Jezus Christus te geloven. Maar dikwijls wordt deze uitwendige roeping in de wind geslagen (1 Korintiërs 1:23).

(2) De inwendige roeping.

Het woord “roeping” wordt in de Bijbel bijna uitsluitend in één betekenis gebruikt, namelijk, *de inwendige roeping* van God, door welk Hij mensen in de wereld die Hij voor de grondlegging van de wereld uitgekoren heeft, op onweerstaanbare wijze naar Jezus Christus toe trekt. “God heeft u van het begin verkoren tot zaligheid, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u *geroepen* door ons Evangelie om de heerlijkheid van de Heere Jezus Christus te verkrijgen” (2 Tessalonicenzen 2:13)

Er zijn altijd mensen die de uitwendige roeping van God ontvangen wanneer het evangelie verkondigd wordt, maar wat zij horen in de wind slaan en ongelovig blijven (Matteüs 22:14). Maar ieder mens die de innerlijke roeping van God door het werk van de Heilige Geest in zijn denken en hart ontvangt, zal zonder weerstand naar Jezus Christus komen (Johannes 6:44,37). In Romeinen 1:6-7 heeft Paulus het over Gods innerlijke roeping. De christenen te Rome horen bij Jezus Christus omdat zij effectief en onweerstaanbaar door God geroepen zijn om aan Jezus Christus te behoren. Zij zijn “heiligen” omdat zij effectief en onweerstaanbaar door God geroepen zijn door het werk van de Heilige Geest in hun denken en hart. Zij werden christenen, niet op grond van iets dat zij zelf gedaan hebben, maar alleen omdat God hen effectief en onweerstaanbaar tot Jezus Christus geroepen heeft! “De mensen over wie de Naam van de Heere (Jezus Christus) uitgeroepen is (voltooid tegenwoordige tijd)” (Handelingen 15:17) verwijst naar de mensen die God uitverkoren heeft. Zij behoren nu aan God. Dus, de mensen die God roept zijn de mensen die God kiest (1 Korintiërs 1:24-30). De mensen die God *roept* zijn de mensen die God *tevoren ertoe bestemd heeft* om aan het beeld van Jezus Christus gelijkvormig te zijn (Romeinen 8:28-34). “De geroepenen” heeft vrijwel dezelfde betekenis als “de uitverkorenen”. Het is de aanduiding voor “ware christenen” (Openbaring 17:14; Judas 1:1). Door deze onweerstaanbare roeping van God werden deze mensen te Rome niet alleen “christenen”, maar werden zij tegelijk de “heiligen” (mensen die *afgezonderd van de wereld zijn om toegewijd voor God te leven en Hem te dienen*). Let wel dat het woord “Gemeente/Kerk” (Grieks: *ekklésia*) betekent: Gods “uitgeroepen mensen”.

1:14-16

Vraag 4. Op welke wijze is het Evangelie van Christus een kracht van God?

Aantekeningen. Paulus beschouwt zichzelf als een schuldenaar tegenover de niet-Joodse (heidense) volken, en dan niet alleen tegenover “wijze (geleerde) mensen”, maar ook tegenover “onverstandige (ongeleerde) mensen”. Daarom wil hij zijn bediening uitbreiden naar Rome.

In Romeinen 1:16 zegt hij, “Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek.” Het evangelie is krachtig, omdat God door de verkondiging van het evangelie werkt en dat resulteert in de verlossing van heel veel mensen in alle volken van de wereld.

(1) Het evangelie is de kracht van God.

De boodschap van het evangelie is de kracht van God omdat God door de verkondiging van deze boodschap mensen behoudt (redt, verlost, rechtvaardigt). God redt mensen niet door menselijke wijsheid of menselijke kracht, maar door het evangelie (1 Korintiërs 1:20-25). De kracht van God in het evangelie wordt niet gemanifesteerd in de verkondiging van “één God” (het zuivere monotheïsme van de Joodse godsdienst) en ook niet door de verkondiging van “een volmaakt moraal” (het ethische leven van de Griekse godsdienst), maar eerder door de verkondiging van “een gekruisigde Verlosser” en “rechtvaardiging door geloof in Hem alleen”. De kracht van God rechtvaardigt (verlost, redt) mensen die in deze gekruisigde Jezus Christus geloven. “Jezus Christus en Die gekruisigd” (1 Korintiërs 2:2). Hij is het begin en het einde (de Alfa en de Omega) van de evangelieboodschap (1 Korintiërs 1:18; Galaten 5:11; 6:14).

(2) Het evangelie heeft een krachtig effect op individuele gelovigen.

Ieder mens die in Jezus Christus gelooft, wordt uit één toestand verlost en tot een ander toestand gebracht. Ieder gelovige wordt uit het kwaad verlost en ontvangt alle hemelse zegeningen. Hij wordt verlost van de volgende boosheden:

- *de schuld* van de zonde en al zijn zonden worden vergeven!
- *de schande* van de zonde en zijn naam en eer worden volkomen hersteld.
- *de verontreiniging* door de zonde, omdat het bloed van Jezus Christus aan het kruis uitgegoten werd om hem te reinigen.
- *de slavernij* van de zonde, omdat Jezus Christus hem heeft bevrijd van de macht van de zonde.
- *de eeuwige straf* voor de zonde die bestaat uit scheiding met God, de toorn van God en de eeuwigdurende dood, omdat Jezus Christus deze straf in de plaats van de gelovige op Hemzelf genomen heeft.

Elke gelovige in Jezus Christus wordt behouden (gered, verlost, gerechtvaardigd) om de volgende zegeningen te genieten. Hij ontvangt:

- een volmaakt rechtvaardige *staat (positie)* in de ogen van God.
- *het vermogen om te groeien* in een rechtvaardig en heilig leven.
- *het vermogen om een veranderd en vruchtbaar leven te leven.*
- *redding om Gods zegeningen te genieten:* een persoonlijke omgang met God, de liefde van God voor hem en het eeuwige leven.

(3) Het evangelie heeft een krachtige invloed op alle volken.

Het evangelie verlost mensen uit alle volken op de aarde! Ongeacht tot welk volk iemand behoort of in welke godsdienst hij is opgegroeid, als hij in Jezus Christus gaat geloven, zal hij niet verloren gaan, maar behouden worden. De Bijbel zegt, “Eerst voor de Jood en daarna voor de niet-Jood.” Het woord “eerst” betekent niet “vooral”, omdat het evangelie niet speciaal voor de Joden werd ontworpen (Romeinen 3:9,22,29; 10:12). Het betekent “eerste in de tijd”,

omdat het evangelie het eerst aan Joden werd verkondigd (Matteüs 10:5-6; Handelingen 13:46-47) en daarna pas aan de niet-Joden (Matteüs 28:19).

“De Grieken” waren de heidenen die Grieks spraken en met wie de Joden in die tijd het meest bekend waren. Zij vertegenwoordigen alle niet-Joodse volken op de aarde.

1:17a

Vraag 5. Wat is de gerechtigheid van God dat in het evangelie geopenbaard werd?

Aantekeningen. Paulus zegt, “Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.” De gerechtigheid van God kan hier niet slaan op een attribuut of kenmerk van God, omdat het door geloof verkregen wordt. Het woord “gerechtigheid” wordt door gelovigen verschillend uitgelegd:

(1) De gerechtigheid is niet iets dat door mensen verdiend wordt of door mensen tot stand komt.

De godsdienstige Joden waren heel ijverig om hun eigen gerechtigheid te bewerkstelligen door de wet te onderhouden. Zij beschouwden “gerechtigheid” als de religieuze en morele gerechtigheid van een mens die de wet onderhoudt.

Maar de Joden (en andere godsdiensten als het Judaïsme) weten niet dat gerechtigheid helemaal niet door mensen verdiend of bewerkstelligd kan worden. Gerechtigheid komt alleen van God: het wordt door Jezus Christus verdiend en bewerkstelligd (door Zijn kruisiging en Zijn opstanding uit de dood) en het wordt door God om niet (gratis) geschonken aan mensen die in Jezus Christus geloven (Romeinen 10:3-4; Filippenzen 3:9). Mensen moeten weten dat zij “niet gerechtvaardigd worden uit werken van de wet, maar door het geloof in Christus Jezus” (Galaten 2:16).

Een groep christenen vandaag geloven dat God mensen rechtvaardigt eerst door het kind met water te laten dopen en later door de goede werken van de persoon. Zij geloven dat Gods genade door de doop met water in het kind gegoten wordt zodat het kind in staat gesteld wordt om later goede of rechtvaardige werken te verrichten. Zij beschouwen “gerechtigheid” als de religieuze en morele gerechtigheid van een mens die door de kerk gedoopt is en goede werken doet.

Een ander groep christenen vandaag denken dat God mensen eerst rechtvaardigt door hun eigen daad van geloof in het evangelie en later ook door hun eigen daden van gehoorzaamheid aan de wet en de andere onderwijzingen van Jezus Christus. Zij beschouwen “geloof en evangelische gehoorzaamheid” als de persoonlijke daden van de vrije wil van de mens. Ook zij beschouwen “gerechtigheid” als de religieuze en morele gerechtigheid van een mens die met zijn vrije wil in Jezus gelooft en Zijn onderwijzingen gehoorzaamt.

Maar gerechtigheid is niet iets dat door een mens verdiend of bewerkstelligd kan worden.

(2) Gerechtigheid is iets dat door Jezus Christus voor de gelovige verkregen (verdiend, bewerkstelligt) wordt.

Geen mens kan zijn eigen gerechtigheid tot stand brengen, omdat gerechtigheid van God komt (Romeinen 3:21; zie Galaten 2:16; Filippenzen 3:9)! In de hele brief aan de Romeinen is gerechtigheid niet iets wat de gelovige *voor zichzelf tot stand brengt*! Gerechtigheid wordt niet tot stand gebracht door iets wat de Gemeente/Kerk doet of door iets wat de gelovige zelf doet.

Gerechtigheid komt alleen van God en wordt tot stand gebracht alleen door wat Jezus Christus tweeduizend jaar geleden voor de gelovige gedaan heeft (Hij heeft de vereiste gerechtigheid verworven) en door wat Jezus Christus in de tegenwoordige tijd in de gelovige doet (Hij schenkt deze gerechtigheid uit genade aan de gelovige in Hem). Jezus Christus heeft met zijn volmaakte leven, sterven en opstanding de vereiste gerechtigheid *verdiend (verworven)* voor de gelovige in de plaats van de gelovige. Door Zijn volkomen en volmaakt rechtvaardige leven op de aarde en door Zijn zoenoffer aan het kruis, heeft Jezus Christus de heilige en rechtvaardige verontwaardiging van God tegen de zonde op Zich genomen (en daardoor van de gelovige weggenomen)(zie 1 Petrus 2:24). Ook heeft Hij hiermee de vereiste gerechtigheid voor de gelovige verdiend en aan de gelovige geschonken. De volkomen en volmaakt rechtvaardige Jezus Christus is voor de zonde van de onrechtvaardige mens gestorven, niet alleen om zijn zonden te verzoenen¹ (het noodzakelijke zoenoffer te brengen), maar ook om de gelovige met God te verzoenen² (de verbroken relatie te herstellen)(1 Petrus 3:18a; zie 2 Korintiërs 5:21). Hij betaalde de volledige straf voor de zonde in de plaats van de zondaar voor alle zondaren die in Hem geloven (Markus 10:45; Johannes 10:11).

“Gerechtigheid” is:

- De bevrediging van Gods heilige en rechtvaardige verbolgenheid tegen alle zonden
- Gods gerechtelijke verklaring met betrekking tot volkomen vergeving van alle zonden
- Gods volmaakte aanvaarding van alle gelovigen in Zijn familie.

Gerechtigheid is daarom *de gerechtelijke gerechtigheid van God*.

¹ Verzoenen. Zichzelf als het zoenoffer voor hun zonden te brengen (Engels: to propitiate, to make atonement for sins). Hij nam de straf voor hun zonden op Zichzelf en daarmee bevredigde en verwijderde Hij Gods heilige en rechtvaardige verbolgenheid (toorn) tegen de zondaar. Hij nam het probleem weg..

² Verzoenen (Engels: to reconcile the sinner with God). Hij nam de gevolgen van het probleem (scheiding van God) weg en herstelde zo de gebroken relatie met God.

(3) Gerechtigheid is iets wat door God aan de gelovige gegeven (geschonken) wordt.

God geeft de gerechtigheid van Jezus Christus (dat wil zeggen, wat Jezus Christus verworven heeft) aan ieder mens die in Jezus Christus gelooft. Als Rechter *verklaart* God hem volkomen (100%) rechtvaardig en daarna *beschouwt en behandelt* Hij hem als volkomen (100%) rechtvaardig in Zijn ogen! Gerechtigheid is dus niet de religieuze en morele gerechtigheid van een religieuze mens, maar is de rechterlijke gerechtigheid van God!

Jezus Christus doet voor gelovigen wat de gelovige nooit voor zichzelf kan doen: Hij verwerft Gods vereiste gerechtigheid door in plaats van de gelovige:

- volkomen heilig en rechtvaardig op de aarde te leven
- voor zijn ongerechtigheden te sterven (de straf te betalen)
- uit de dood op te staan!

Op deze wijze wordt de gerechtigheid die Jezus Christus verworven heeft aan de gelovige toegerekend (blijvend toegeschreven nadat dit uit genade geschonken is). God verklaart de gelovige volkomen en volmaakt rechtvaardig en beschouwt en behandelt hem voortaan en voor eeuwig als volkomen en volmaakt rechtvaardig!

God beschouwt of behandelt een gelovige in Jezus Christus niet langer als “een schuldige”, maar altijd als “een rechtvaardige”, zelfs al heeft hij nog steeds een zondige natuur en begaat hij nog wel zonden. Het zoenoffer voor zijn zonden is *eens en voor altijd* aan het kruis voor hem in zijn plaats gebracht. Het is onherhaalbaar! Daarom zal God nooit meer de zonden en de wetteloosheid van gerechtvaardigde mensen in herinnering brengen (Hebreeën 10:17-18)!

(4) Gerechtigheid is iets wat de gelovige ontvangt.

De gelovige *ontvangt* de gerechtigheid van Christus alleen door geloof! Alleen de gerechtigheid van Jezus Christus kan de gelovige rechtvaardigen (redden, verlossen, behouden). De gelovige kan deze gerechtigheid alleen ontvangen door geloof.

1:17b

Vraag 6. Welk soort geloof maakt een mens rechtvaardig?

Aantekeningen. Geloof waardoor God een mens rechtvaardigt (verlost, redt, behoudt)(dat wil zeggen, dat een mens rechtvaardig in Gods ogen maakt) heeft drie onderdelen:

(1) Het eerste aspect van geloof is kennis.

Ten einde iets te geloven, moeten we weten wat we moeten geloven. Dus, geloof is het weten en het begrijpen van de waarheid zoals die in de Bijbel geopenbaard werd. Romeinen 10:14-17 zegt dat “geloof komt uit het gehoor en het gehoor door het Woord van Christus”. Geloof is daarom gebaseerd op kennis van het evangelie aangaande Christus. Deze kennis heeft als inhoud het leven, de dood en de opstanding van Jezus Christus. Deze kennis wordt gegeven door de verkondiging van het evangelie door andere mensen en door de woorden (Grieks: *rémata*) die *Jezus Christus* in hun denken, geweten en hart spreekt (Romeinen 10:17). Het is dus duidelijk dat geloof als kennis van de waarheid op Gods Woord en Gods genade gebaseerd is!

(2) Het tweede aspect van geloof is vertrouwen.

Nadat wij de waarheid gehoord en begrepen hebben, moeten we deze waarheid *geloven en vertrouwen* dat deze waarheid voor ons persoonlijk is bedoeld. Met ons hele verstand en hart geloven we dat God de gerechtigheid die Christus heeft verworven aan ons toeschrijft (toerekent), zodat als God naar ons kijkt, Hij alleen nog de gerechtigheid van Christus ziet! We *steunen* op het feit dat God verklaart dat wij volkomen rechtvaardig (vergeven) zijn op grond van wat Jezus Christus voor ons in onze plaats gedaan heeft. Handelingen 16:14 zegt dat het God is die ons hart opent om met geloof te reageren op de boodschap van het evangelie. God *geeft* dit geloof aan ons (Handelingen 13:48; 18:27; Efeziërs 2:8; Filippenzen 1:29; 2 Petrus 1:1). Het soort van geloof dat mensen redt is een intelligent begrijpen, oprecht aannemen en vertrouwen (steun) op de waarheid die in de boodschap van het evangelie geopenbaard wordt. Dus, zelfs geloof als een persoonlijke overreding, overtuiging en vertrouwen is gebaseerd op Gods genade!

(3) Het derde aspect van geloof is handelen.

Als wij oprecht in het evangelie geloven, reageren we erop met ons verstand, hart, gedrag en handelen. Als we echt in het evangelie geloven, dan *zullen we handelend erop reageren: de waarheid aannemen en belijden*. Het geloof in ons verstand en hart dat Jezus Christus inderdaad de Verlosser is en dat Hij ons volledige en volmaakte verlossing belooft, drukken we uit door Jezus Christus samen met Zijn volbrachte verlossingswerk in ons denken, hart en leven *aan te nemen* (Johannes 1:12) en met onze mond openlijk te *belijden*. Er is volkomen overeenstemming tussen wat wij met ons hart geloven en wat wij met onze mond belijden. Romeinen 10:9-10 zegt, “Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid.”

Het geloof dat zalig maakt (verlost, redt, rechtvaardigt) kan vergeleken worden met *de lege hand* van de zondaar die zich uitstrekt naar God, de Gever om de gerechtigheid van God door Jezus Christus verworven als een genadig gift van verlossing te ontvangen. Het geloof dat rechtvaardigt is als *de koppeling* die de trein van het menselijk leven verbindt met Gods locomotief van genade. Het zaligmakende geloof of geloof dat rechtvaardigt is als *de stam van een boom*

waarvan de wortels Gods genade vertegenwoordigen en de vruchten het menselijke leven uit dankbaarheid met goede werken.

1:17c

Vraag 7. Wat betekenen de woorden: “de gerechtigheid van God wordt daarin (in het Evangelie) geopenbaard uit geloof tot geloof”?

Aantekeningen. Vertaling. “Een gerechtigheid van God wordt geopenbaard in het evangelie, (een gerechtigheid) *van het geloof* (Grieks: ek pisteós) *tot het geloof*” (Grieks: eis pistin). Deze uitdrukking wordt voortschrijdend uitgelegd als “van een zwak geloof tot een steeds sterker en meer volmaakt geloof” of intensief uitgelegd als “door geloof alleen” of “door geloof van begin tot het einde.”

Maar een soortgelijke uitdrukking wordt in Romeinen 3:21-22 gebruikt: “Gerechtigheid van God werd in het Oude Testament (de Wet en de Profeten) geopenbaard, gerechtigheid *door het geloof* in Jezus Christus (Grieks: dia pisteós (het middel) *tot allen die geloven* (Grieks: eis pantas tous pisteuontas) (de ontvangers), want er is geen onderscheid”.

Een andere soortgelijke uitdrukking wordt in Galaten 3:22-23 gebruikt. Nadat het geloof geopenbaard werd, wordt de belofte (bestaande uit gerechtigheid) *door geloof* (Grieks: ek pisteós) (het middel) *aan allen die gelovigen*” (Grieks: tois pisteuousin) (de ontvangers) gegeven.

Zo benadrukt Romeinen 1:17 zowel *het middel* (uit of door geloof) en *de ontvangers* (de gelovigen) van Gods gerechtigheid.

Dus is de beste vertaling van Romeinen 1:17 de volgende: “Het evangelie openbaart een gerechtigheid die van God komt. Deze gerechtigheid is (komt alleen tot stand) *door geloof* (en niet door werken van de wet)(het middel). En deze gerechtigheid wordt geschonken *aan iedereen die gelooft* (zonder onderscheid van ras, cultuur of mate van geloof)(de ontvangers)!”

De gerechtigheid is verworven door de dood en opstanding van Christus (*de basis* voor de gerechtigheid). De gerechtigheid wordt door Gods onvoorstelbare barmhartigheid en genade (liefde) geschonken (*de Bron* van de gerechtigheid) aan mensen die geloven (*de ontvangers* van deze gerechtigheid). Zij ontvangen de gerechtigheid niet door hun religieuze werken van de wet, maar door geloof (*het middel* voor het ontvangen van deze gerechtigheid).

1:17d

Vraag 8. Wat betekenen de woorden: “De rechtvaardige zal uit het geloof leven”?

Aantekeningen. Vertaling. “Zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof (Grieks: ek pisteós) leven.” Deze uitdrukking spreekt niet over “de gerechtigheid”, maar over “de rechtvaardige mens”. Het wordt wel door sommige mensen uitgelegd als: “de rechtvaardige (mens) zal door middel van (zijn eigen daad van geloof) leven (dat wil zeggen, het eeuwige leven beërven). Dan wordt zijn “geloof” beschouwd als *de grond* voor het eeuwige leven. Maar geloof is nooit de basis voor verlossing, alleen het middel voor het ontvangen van verlossing.

De aanhaling in Romeinen 1:17 is uit Habakuk 2:4 en kan vertaald worden als, “de rechtvaardige mens zal leven (voor God of in de tegenwoordigheid van God) door geloof.”

Romeinen 1:16 benadrukt geloof als *het middel* waardoor een mens gerechtvaardigd wordt. Romeinen 1:17 benadrukt geloof eerst als *het middel* waardoor de gerechtigheid van Christus door de gelovige ontvangen wordt en dan (door middel van de aanhaling uit Habakuk 2:4) als *het middel* waardoor zo een rechtvaardige mens zijn leven (op deze aarde) leeft (deze ontvangen gerechtigheid van Christus op aarde in zijn levensstijl tot uiting brengt).

Dus, zowel in de oudtestamentische periode als in de nieuwtestamentische periode wordt benadrukt dat de gelovigen in de HEERE alleen door geloof gerechtvaardigd (verlost) worden en daarna hun leven (als gerechtvaardigde mensen) voortzetten, ook alleen door geloof.

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 1:1-17.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 1:1-17.

- 1:1. Wanneer God je roept tot het ambt van oudste (ouderling), ook als herder, predikant of leraar, behoort je een dienstknecht te blijven en niet een heer (een autoritair leider) te worden.
- 1:1. God zet bepaalde mensen apart om een bijzondere taak door hen te verrichten.
- 1:2. Het evangelie werd al in het Oude Testament verkondigd. Daarom hoor je de Bijbel als een eenheid te beschouwen en te behandelen.
- 1:5. Wees bereid als God je de taak geeft om niet-christenen te roepen tot gehoorzaamheid aan het christelijke geloof.
- 1:7. Alle christenen zijn door God geroepen om "heiligen" te zijn, dat wil zeggen mensen die apart gezet zijn van het kwaad en toegewijd zijn aan de God van de Bijbel.
- 1:8. Een ware christen groet bestaat uit de ander Gods genade en vrede toe te wensen.
- 1:8. Dank God voor wat Hij doet in de levens van mensen die jij kent.
- 1:9-10. Bid voor andere mensen.
- 1:11. Geestesgaven (genadegaven) die andere christenen versterken zijn bv. gezond onderwijs geven, wijsheid, goed leiderschap, enz.
- 1:12. Wees niet bang om je leiders te bemoedigen.
- 1:13. Overweeg het volgende tot een doel in je leven te maken: om blijvend invloed te hebben in de levens van andere mensen
- 1:14. Christenen hebben een verantwoordelijkheid tegenover alle rassen en klassen van mensen.
- 1:15. Maak een plan om het evangelie te brengen aan andere steden.
- 1:16. Schaam je niet om een christen te zijn, omdat jouw boodschap (het evangelie) de krachtigste boodschap in de wereld is!
- 1:17. Steun nooit op religieuze werken, goede werken of gehoorzaamheid aan de wet om de goedkeuring van God te winnen.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 1:1-17.

Ik wil er zeker van zijn dat mijn geloof niet bestaat uit *een eenmalige handeling* om Christus aan te nemen, maar *een levenslange toewijding* om Christus te vertrouwen en te gehoorzamen als Verlosser en Heer. Ik beseft dat in de Bijbel "geloof" een complete toewijding aan Christus en Zijn onderricht betekent.

Wanneer ik het evangelie van verlossing verkondig, wil ik de nadruk leggen op zowel het kwaad waarvan mensen verlost moeten worden, als op de zegeningen van God waartoe zij gezegend worden. Ik wil verkondigen dat elke gelovige verlost wordt uit een staat (toestand) van schuld en schande tot een staat (toestand) van volledige gerechtigheid die bestaat uit volledige vergeving en eervolle acceptatie. Elke gelovige in Jezus Christus wordt verlost van *de schuld, de schande, de slavernij (macht), de verontreiniging (besmetting) en de straf (verdoemenis)* van de zonde! Hij is volledig vergeven en bevrijd van de tirannie van de zonde (van de heerschappij van de zondige natuur in hem), in staat om een leven van gerechtigheid en heiligheid te leven en hij zal nooit in de hel gestraft worden.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Lukas 8:4-15.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

**[VOORBEDE]
BID VOOR ANDEREN**

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

**[OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST**

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Romeinen 1:1-17 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Exodus 1, 2, 3 en 4**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.

4. Memorisatie. **(3) Verkondig het evangelie van het Koninkrijk. Matteüs 24:14.** Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Onderricht. Bereid **de gelijkenis van “de zaaier”** thuis voor. Matteüs 13:3-23, Markus 4:1-20 en Lukas 8:1-15. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook voor je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, Bijbelstudie en deze opdracht.